RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0203 van 14 december 2011 in de zaak 2010/0682/A/4/0630

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Ilse CUYPERS en Griet CNUDDE kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 146 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan
verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

In zake:

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Georges MEEUS kantoor houdende te 2830 Willebroek, Mechelsesteenweg 26, bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 14 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 mei 2010, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek van 29 januari 2010, werd verworpen.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek van 29 januari 2010, waarbij aan de tussenkomende partij een vergunning wordt verleend voor het aanleggen van een parking en geluidsschermen, wordt bevestigd.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend. Zij heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De verzoekende partij tot tussenkomst heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 12 oktober 2011 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 november 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat AN VALCKENBORGH die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan BORGONIE die loco advocaat Georges MEEUS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Zij heeft haar afwezigheid op de zitting vooraf meegedeeld. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv vraagt met een op 14 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 18 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

Met een zelfde beschikking heeft de voorzitter van de derde kamer aan de verzoeker tot tussenkomst voorlopig toelating verleend om in de debatten betreffende het ingestelde beroep tot vernietiging tussen te komen. De verzoeker tot tussenkomst werd gevraagd om binnen een eenmalige termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van de beschikking, een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, te verschaffen.

De Raad stelt vast dat de gevraagde stukken door de verzoekende partij tot tussenkomst niet werden bezorgd.

De Raad kan dan ook niet anders dan het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk verklaren.

IV. FEITEN

Op 29 juli 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij tot tussenkomst bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het aanleggen van parking en geluidsschermen".

De aanvraag betreft het aanleggen van een parking met 36 staanplaatsen voor het personeel van het aanpalende bedrijf. De parking wordt omgeven door een groenbuffer van 1,50 meter hoogte en is gelegen achter een woning langsheen (kanaal Brussel-Schelde). De aanvraag grenst langs de linker zijde aan woongebied.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen', gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 juli 2009 tot en met 29 augustus 2009, worden acht bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de huidige verzoekende partij.

Waterwegen en Zeekanaal NV brengt op 21 augustus 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit. De voorwaarden luiden als volgt:

- Het afgewerkte niveau van de verharding mag niet meer dan 1m verschillen met het huidige maaiveld.
- De parking dient aangelegd met waterdoorlatende materialen.

De gemeentelijke milieudienst brengt op 12 augustus 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke brandweer brengt op 14 december 2009 een gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 18 november 2009 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project:

De aanvraag betreft de voorziening van een parkeerplaats voor het personeel van het rechtsaanpalende bedrijf.

De parking wordt volledig omgeven door groene buffers van 1,50 m hoogte. De voorziening van de buffer naar het linksaanpalende perceel is strikt noodzakelijk, vermits de bufferzones rondom het gebied voor milieubelastende industrie naar de omliggende andere gebieden volgens het gewestplan, voorzien moeten worden van een buffer, een buffer die gelegen is op het eigen terrein. Het linksaanpalende perceel betreft een bufferzone volgens het vastgesteld gewestplan. Hierdoor is de voorziening van een buffer van minimaal 6 m breedte noodzakelijk, zoals voorzien werd op de plannen.

De privé woning die gelegen is aan de **m.....**, voor de parking, betreft een woning die gelegen is binnen het milieubelastend industriegebied. Het is mij niet duidelijk of deze woning een zonevreemde woning betreft of een conciërgewoning bij het bestaande bedrijf.

Het is mij evenmin duidelijk bij welk bedrijf de huidige aanvraag behoort, de plannen van het bestaande bedrijf werden niet gevoegd bij het huidige dossier.

De voorziening van de buffers en bermen naar de vooraan gelegen woning (privé woning genaamd) en naar de zijn eveneens noodzakelijk, zoals voorzien werd op het plan.

BESCHIKKEND GEDEELTE

ADVIES

Gunstig onder de volgende voorwaarden:

- Dat het advies van de stedelijke brandweer wordt gevraagd en dat rekening wordt gehouden met de eventuele opgelegde voorwaarden. Indien het advies van de stedelijke brandweer ongunstig is, moet de vergunningsaanvraag alsnog worden geweigerd.
- De voorwaarden opgelegd in het advies van de Milieudienst van Willebroek van 12/08/2009 moeten strikt gevolgd worden
- De voorwaarden opgelegd in het advies van NV Waterwegen en Zeekanaal van 21/08/2009 moeten strikt gevolgd worden.
- De voorziening van de buffers zoals deze werden uitgewerkt op het plan, zijn strikt noodzakelijk en moeten worden aangelegd en als dusdanig onderhouden blijven.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek verleent op 29 januari 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de nv, waarbij een aantal voorwaarden worden opgelegd. Het college overweegt en beslist:

"

(1) toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De industriegebieden zijn bestemd voor industrieën en ambachtelijke bedrijven in het algemeen. In het bijzonder moeten die industrieën en ambachtelijke bedrijven in het industriegebied worden ondergebracht, die moeten worden afgezonderd van de andere bestemmingen wegens hun aard of wegens economische en sociale redenen, of omdat deze bedrijven niet behoren tot de normale uitrusting van andere gebieden.

De bouwaanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het vastgestelde gewestplan

(1) watertoets

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 17107/2003 betreffende het integraal waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14111/2003) dient het ontwerp onderworpen te worden aan de watertoets. De uitvoering van de watertoets wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesverlenende instantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Het behoort, zoals vermeld in voormeld decreet in hoofdstuk III, afdeling 1, artikel 8, van het decreet tot de bevoegdheid van de vergunningsverlenende overheid om de resultaten van de watertoets te vermelden, zelfs als manifest duidelijk is dat de vergunde werken geen enkele invloed hebben op de waterhuishouding en hiermee rekening te houden in haar uiteindelijke beslissing.

. .

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 29-01-2010 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning of aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden: (1)

- De aanvraag dient te voldoen aan de geldende regelgeving inzake regenwateropvang.
- De parking dient aangelegd in een waterdoorlatende verharding.
- Tot tegen het aanliggende woongebied dient een groene buffer van minimum 15,00m breedte te worden voorzien.
- Mits te voldoen aan de voorwaarden door de Gemeentelijke Cel Milieu.
- Mits te voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de NV Waterwegen en Zeekanaal.
- Mits te voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de Gemeentelijke Brandweer, zie preventieverslag LT/JDB/09/0127 INDUSTRIE.002 dd. 14/12/2009
- De voorziening van de buffers zoals deze werden uitgewerkt op het plan, zijn strikt noodzakelijke en moeten worden aangelegd en als dusdanig onderhouden blijven.

..."

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 29 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 23 april 2010 bevestigt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek het eerder uitgebrachte gunstig advies.

In zijn verslag van onbekende datum stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voor het beroep niet in te willigen en het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek te bevestigen, mits schrapping van de voorwaarde dat de buffer langsheen het woongebied een minimumbreedte van 15 meter moet hebben.

Na de partijen te hebben gehoord op 17 mei 2010, beslist de verwerende partij op 20 mei 2010 om het beroep niet in te willigen en het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek van 29 januari 2010 te bevestigen. De verwerende partij overweegt en beslist:

"...

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in gebied voor milieubelastende industrie.

De industriegebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten. Tevens worden in deze gebieden complementaire

dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

de gebieden voor milieubelastende industrieën. Deze zijn bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd.

De aanvraag is in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag betreft de aanleg van een parking met 36 parkeerplaatsen voor het personeel van het naastliggende bedrijf. De parking wordt aangelegd achter een woning. Rond de parking wordt overal een groenscherm aangelegd van 6m tov het woongebied en 4m langsheen en de woning.

Het bestaande groenscherm tussen het bedrijf en de parking blijft behouden.

De ingediende bezwaren handelen o.a. over lawaai en geurhinder van de voertuigen van het bedrijf. De bedrijfsvoertuigen worden echter gestald op het perceel 324H, bij het bedrijf zelf. De nieuwe parking doet enkel dienst als personeelsparking en veroorzaakt niet zoveel lawaai, stof en geurhinder als vrachtvoertuigen. Bovendien wordt de hinder door de aanleg van een buffer van 6m langsheen het woongebied tot een minimum beperkt. Ook de opgelegde voorwaarden van de dienst Milieu van Willebroek zorgen ervoor dat de hinder naar de omwonenden beperkt wordt. Volgens deze voorwaarden mogen immers geen rustverstorende activiteiten plaats vinden tussen 19u en 7u 's morgens en op zon- en feestdagen.

De aanvrager beperkt de hinder door de aanleg van een buffer van 6m langsheen het woongebied.

Beroeper verwijst naar de omzendbrief van 8 juli 1997 met betrekking tot de ontwerpgewestplannen en gewestplannen en vermeldt dat tussen het woongebied en milieubelastende industrie een bufferzone van minimum 25m breed vereist is.

Opgemerkt wordt, dat de omzendbrief slechts indicatieve waarden vermeldt voor buffers. Een personeelsparking vormt eerder een zachte overgang naar het feitelijke industriegebied en is geen milieubelastende activiteit.

De deputatie is van oordeel, dat het standpunt van de gemeente, die in haar vergunningsbesluit ten opzichte van het aanliggende woongebied een groene buffer met breedte van ten minste 15,00m oplegt, dient te worden gevolgd. Ook de overige voorwaarden, gesteld in het vergunningsbesluit dienen te worden behouden.

De plannen vermelden geen maatregelen die genomen worden inzake opvang van regenwater. Volgens de gegevens in het dossier en uit het advies van Waterwegen en Zeekanaal blijkt dat het perceel niet gelegen is in effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied en dat de parking wordt aangelegd in waterdoorlatende materialen. De bufferstroken doen, behalve als geluidscherm, ook dienst als natuurlijke infiltratieplaats voor regenwater.

Waterwegen en Zeekanaal heeft het perceel in concessie gegeven en gaat akkoord met de aanleg van de gevraagde parking.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, onder de voorwaarden gesteld in het besluit van 29 januari 2010 van het college van burgemeester en schepenen.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 14 juni 2010 betekend aan de verzoekende partij. Het verzoekschrift tot vernietiging, ingediend met een ter post aangetekende brief van 14 juli 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij moet het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende aannemelijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

De verzoekende partij zet in het verzoekschrift onder meer uiteen dat zij in de onmiddellijke nabijheid woont van de bouwpercelen, met name een tiental meter van de geplande werken en dat ze geluidshinder zal ondervinden door het aan- en afrijden van de voertuigen van het bedrijf. Ze maakt daarmee voldoende aannemelijk dat ze rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Standpunt van de partijen

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van art. 3, §2, 17° en art. 8 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (B.S. 14 november 2003), van art. 4.3.1. §1, 4° lid VCRO, van art. 3 en 4 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van het behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen:

"

- **29.** Art. 8 van het DIWB legt bepaalde verplichtingen op aan iedere vergunningverlenende overheid. Zij moet steeds onderzoeken bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag of er al dan niet een betekenisvol nadelig effect op het milieu ontstaat dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan. Om dit te onderzoeken moet de vergunningsverlenende overheid elke vergunningsaanvraag onderwerpen aan een 'watertoets'. De watertoets is een concretisering van het beginsel van preventief handelen zoals verwoord in art. 6, 2 van het DIWB. Via de toepassing van artikel 8 wordt het waterbeleid geïntegreerd in het proces van de vergunningverlening.
- **30.** Centraal in voornoemd artikel 8 staat voorts het begrip 'schadelijk effect'. Hieronder wordt verstaan: 'ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen'.
- **31.** Uit de artikelen 8, § 1, eerste lid, 8, § 2, tweede lid en artikel 3, § 2, 17° van het DIWB volgt dat **een beslissing waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend een formele motivering dient te bevatten waaruit blijkt dat de in art. 8§1 bedoelde watertoets is uitgevoerd.**
- **32.** In de waterparagraaf vermeldt de vergunningverlener op een gemotiveerde manier of er schade aan het watersysteem zou kunnen ontstaan. Worden er schadelijke effecten verwacht, dan beschrijft de vergunningverlener welke voorwaarden opgelegd worden aan de vergunning, het plan of het programma om die effecten te vermijden, te beperken, te herstellen of te compenseren. Wijkt de beslissing van de vergunningverlener af van het advies van de betrokken waterbeheerder(s), dan komt dat in de waterparagraaf aan bod.

Blijkt er geen (significante) schade aan het watersysteem te ontstaan, dan is een korte formulering voldoende.

33. Welnu, het bestreden vergunningsbesluit bevat geen enkele motivering inzake de watertoets.

Er wordt inzake de wateraangelegenheid enkel het volgende gesteld :

"De plannen vermelden **geen maatregelen** die genomen worden inzake opvang van regenwater. Volgens de gegevens in het dossier en uit het advies van Waterwegen en Zeekanaal blijkt, dat het perceel niet gelegen is in effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied en dat de parking wordt aangelegd in waterdoorlatende materialen. De bufferstroken doen, behalve als geluidsscherm, ook dienst als natuurlijke infiltratieplaats voor regenwater."

(eigen aanduiding in vet)

Er is inderdaad een advies gegeven door Waterwegen en Zeekanaal. Dit advies is gunstig onder voorwaarde '(dat) De parking dient (te worden) aangelegd met waterdoorlatende materialen'. Daaruit concluderen dat 'volgens de gegevens in het dossier' de parking wordt aangelegd in waterdoorlatende materialen' is inhoudelijk compleet onjuist en louter speculatief. Uit het advies van Waterwegen en Zeekanaal kan niet worden afgeleid dat de aanvraag zelf in een waterdoorlatende uitvoering voorziet, noch dat de parking effectief zal worden uitgevoerd in dergelijke materialen. Uit het advies kan enkel worden afgeleid dat een dergelijke uitvoering een voorwaarde is voor Waterwegen en Zeekanaal. M.a.w.: de vergunningsverlenende overheid trachtte de aanvraag op onwettige wijze te 'repareren' door de voorwaarden van een verleend advies te beschouwen als onderdeel van de eigenschappen van een aanvraag. In eerste aanleg heeft de vergunningsverlenende overheid de aanvraag gerepareerd door de waterdoorlatende verharding als voorwaarde van de vergunning te formuleren.

- **34.** Naar analogie kan verwezen worden naar het arrest Van Caelenberg waarbij een gelijkaardige problematiek aan de orde was. De Raad van State oordeelde dat de voorwaarden opgenomen in het bestreden besluit niet konden doorgaan als waterparagraaf of als bewijs van het uitvoeren van een watertoets daar waar gesteld werd dat de verhardingen zoveel mogelijk in waterdoorlatende materialen uitgevoerd **dienden** te worden. Dit kwam volgens de Raad van State eerder neer op het hanteren van een standaardformule dan dat dergelijke "voorwaarde" zou getuigen van **een concreet en individueel onderzoek van het aanvraagdossier** in het licht van de vereisten van het DIWB.
- 35. Gezien uit het bestreden besluit en uit het administratieve dossier geenszins bleek dat de vergunningsverlenende overheid enige watertoets had uitgevoerd en gezien de verplichte waterparagraaf ontbrak, ging de Raad over tot vernietiging van het bestreden besluit.
- 36. Er dient ook hier te worden vastgesteld dat noch uit het bestreden besluit, noch uit het administratief dossier blijkt dat er ooit enige watertoets in huidig dossier is doorgevoerd en dat een "waterparagraaf", in het bestreden besluit ontbreekt. De "voorwaarden" die in het bestreden besluit zijn opgenomen, kunnen niet doorgaan als "waterparagraaf", of als bewijs dat een "watertoets" zou zijn doorgevoerd.

HET DERDE MIDDEL IS KENNELIJK ONGEGROND.

..."

Beoordeling door de Raad

Artikel 8, § 1 DIWB luidt als volgt:

"De overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma als vermeld in § 5, draagt er zorg voor, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.

Wanneer een vergunningsplichtige activiteit, een plan of programma, afzonderlijk of in combinatie met een of meerdere bestaande vergunde activiteiten, plannen of

programma's, een schadelijk effect veroorzaakt op de kwantitatieve toestand van het grondwater dat niet door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma kan worden voorkomen, kan die vergunning slechts worden gegeven of kan dat plan of programma slechts worden goedgekeurd omwille van dwingende redenen van groot maatschappelijk belang. In dat geval legt de overheid gepaste voorwaarden op om het schadelijke effect zoveel mogelijk te beperken, of indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren.

De overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest, vermeld in artikelen 135, § 2, en 145ter, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dient in redelijkheid na te gaan of de aanvraag door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen de watertoets kan doorstaan".

Artikel 8, § 2, tweede lid DIWB stelt het volgende:

"De beslissing die de overheid neemt in het kader van § 1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid".

Artikel 3, § 2, 17° DIWB luidde ten tijde van het nemen van het bestreden besluit als volgt:

"Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

(...)

17° schadelijk effect: ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen".

Uit het geheel van deze bepalingen volgt dat een beslissing waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend een formele motivering moet bevatten waaruit blijkt dat de in artikel 8, §1 DIWB bedoelde watertoets is uitgevoerd. Uit die motivering moet meer bepaald blijken, hetzij dat uit de werken waarvoor de vergunning wordt verleend geen schadelijke effecten kunnen ontstaan als bedoeld in artikel 3, § 2, 17° van het voormelde decreet, hetzij dat zulke effecten wel kunnen ontstaan, maar dat die door het opleggen van gepaste voorwaarden zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld. Enkel met de formeel uitgedrukte motieven mag rekening worden gehouden.

Artikel 3, §1, 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna genoemd het watertoetsbesluit), luidde ten tijde van de bestreden beslissing als volgt:

§ 1. Met behoud van de toepassing van de andere reglementaire bepalingen die ter zake van toepassing zijn, wordt de watertoets omtrent een vergunningsaanvraag die betrekking heeft op een of meer van de hierna vermelde ingrepen uitgevoerd aan de hand van de hierna opgesomde beoordelingsschema's.

Voorafgaand aan het onderzoek middels deze beoordelingsschema's zal de vergunningverlenende overheid nagaan of er sprake kan zijn van een schadelijk effect zoals bedoeld in art. 3, § 2, 17° van het decreet. Wanneer blijkt dat bedoeld schadelijk effect er niet zal zijn, is het advies van de watertoets positief.

Beoordelingsschema's:

1° als de vergunningsaanvraag betrekking heeft op het verkavelen van een stuk grond, het oprichten van een constructie, al dan niet gedeeltelijk of volledig ondergronds, of het aanleggen van een verharding, volgens het beoordelingsschema vastgesteld in bijlage I; (...)

Artikel 4, §1 van het watertoetsbesluit luidde ten tijde van de bestreden beslissing als volgt:

Met behoud van de toepassing van de andere reglementaire bepalingen die ter zake van toepassing zijn, moet de motivering van de beslissing over een vergunningsaanvraag voor de toepassing van de watertoets een duidelijk aangegeven onderdeel bevatten, de waterparagraaf genoemd, waarbij, eventueel rekening houdend met het wateradvies, een uitspraak wordt gedaan over :

1° de verenigbaarheid van de vergunningsplichtige activiteit met het watersysteem; 2° in voorkomend geval, de voorwaarden en maatregelen om het schadelijke effect dat kan ontstaan als gevolg van de vergunningsplichtige activiteit, te voorkomen, te verminderen, te herstellen, of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van het hemelwater of de vermindering van de ruimte voor het watersysteem, te compenseren;

3° een toetsing van de beoordeling van de vergunningsplichtige activiteit en de opgelegde voorwaarden en maatregelen aan de doelstellingen, bepaald in artikel 5 van het decreet.

Artikel 7, §1 van het watertoetsbesluit luidde ten tijde van de bestreden beslissing als volgt:

"Het wateradvies bevat de volgende gegevens :

1° een korte beschrijving van de kenmerken van het watersysteem of bestanddelen ervan die kunnen worden beïnvloed door de vergunningsplichtige activiteit waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft;

2° in voorkomend geval, een opsomming van de toepasselijke voorschriften van het waterbeheerplan of bij ontstentenis daarvan het waterhuishoudingsplan, en elk ander waterbeheerplan dat van toepassing is op het watersysteem of de bestanddelen ervan;

3° een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de activiteit waarvoor de vergunning wordt aangevraagd met het watersysteem waarbij de adviesinstantie, voorzover dat relevant is voor de vergunningsplichtige activiteit, ingaat op de aspecten vermeld in art. 5 van het decreet, behalve indien de overheid haar vraag om advies uitdrukkelijk heeft beperkt tot een of meer van die aspecten;

4° in voorkomend geval, een gemotiveerd voorstel van de voorwaarden en maatregelen om het schadelijk effect dat kan ontstaan als gevolg van de vergunningsplichtige activiteit, te voorkomen, te beperken, te herstellen, of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van het hemelwater of de vermindering van de ruimte voor het watersysteem, te compenseren;

5° een toetsing van de beoordeling en het voorstel, vermeld in 3° en 4°, aan de doelstellingen en de beginselen, bepaald in artikel 5 en 6 van het decreet."

Artikel 5, eerste lid, 6° DIWB luidde ten tijde van het bestreden besluit als volgt:

" Bij het voorbereiden, het vaststellen, het uitvoeren, het opvolgen en het evalueren van het integraal waterbeleid beogen het Vlaamse Gewest, de diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, alsmede de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest belast zijn met taken van openbaar nut, de verwezenlijking van de volgende doelstellingen:

(...)

6° het beheer van hemelwater en oppervlaktewater zo organiseren dat :

- a) het hemelwater zoveel mogelijk verdampt of nuttig wordt aangewend of geïnfiltreerd, en dat het overtollig hemelwater en effluentwater gescheiden van het afvalwater en bij voorkeur op een vertraagde wijze via het oppervlaktewaternet wordt afgevoerd;
- b) verdroging wordt voorkomen, beperkt of ongedaan gemaakt;
- c) zoveel mogelijk ruimte wordt geboden aan water, met behoud en herstel van de watergebonden functies van de oeverzones en overstromingsgebieden;

(…)"

In de bestreden beslissing wordt overwogen:

"...

De plannen vermelden geen maatregelen die genomen worden inzake opvang van regenwater. Volgens de gegevens in het dossier en uit het advies van Waterwegen en Zeekanaal blijkt dat het perceel niet gelegen is in effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied en dat de parking wordt aangelegd in waterdoorlatende materialen. De bufferstroken doen, behalve als geluidscherm, ook dienst als natuurlijke infiltratieplaats voor regenwater.

..."

Het bestreden besluit bevat geen voor de toepassing van de watertoets duidelijk aangegeven onderdeel. Bovendien moet worden vastgesteld dat de verwerende partij weliswaar verwijst naar het advies van Waterwegen en Zeekanaal en in de voorwaarden bij het bestreden besluit bepaalt dat aan de voorwaarden van dit advies moet worden voldaan, maar dat het advies niet de gegevens bevat zoals vereist door artikel 7 van het watertoetsbesluit. Het wateradvies bevat geen "korte beschrijving van de kenmerken van het watersysteem of bestanddelen ervan die worden beïnvloed door de vergunningsplichtige activiteit kunnen waarop vergunningsaanvraag betrekking heeft", noch een "gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de activiteit waarvoor de vergunning wordt aangevraagd met het watersysteem". Het bestreden besluit bevat verder geen toetsing van de beoordeling van de vergunningsplichtige activiteit aan de doelstellingen, verwoord in artikel 5, eerste lid, 6° DIWB, met betrekking tot het beheer van hemelwater en oppervlaktewater, noch een uitspraak over de verenigbaarheid van de vergunningsplichtige activiteit met het watersysteem, zoals vereist door artikel 4, § 1 van het watertoetsbesluit. Evenmin blijkt uit het bestreden besluit, net zo min als uit het wateradvies, dat de aanvraag voor de aanleg van de parking werd onderworpen aan een watertoets volgens het beoordelingsschema, vastgelegd in artikel 3, § 1, 1° van het watertoetsbesluit. Indien de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat de betrokken aanvraag geen betekenisvolle schadelijke effecten creëert, moet dit oordeel in de motieven van haar besluit zelf tot uiting komen. Indien de aanvraag wel een schadelijk effect creëert en er voorwaarden worden opgelegd met als doel het schadelijk effect te voorkomen, te verminderen, te herstellen of te compenseren, moet dit oordeel evenzeer blijken uit de motieven van het

besluit. Uit de bestreden beslissing blijkt dit oordeel niet. De conclusie is dat de bestreden beslissing geen afdoende formele motivering bevat waaruit blijkt dat de in artikel 8, § 1 DIWB bedoelde watertoets is uitgevoerd.

Het derde middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 20 mei 2010, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij wordt verworpen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek van 29 januari 2010 strekkende tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van parking en geluidschermen op een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving, wordt bevestigd.
- 4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidig arrest.
- 5. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG Nathalie DE CLERCQ